

বিশ্ব থিয়েটাৰ দিৱসৰ বাৰ্তা

মৰমৰ বন্ধুসকল,

যিহেতু পৃথিৱীখন বাতৰি প্ৰতিবেদনৰ দৈনিক ড্ৰিপ ফিডত ঘণ্টা আৰু মিনিটৰ ভিতৰত ওলমি থাকে, মই সৃষ্টিকৰ্তা হিচাপে আমাৰ সকলোকে জটিল সময়, জটিল পৰিৱৰ্তন, জটিল সজাগতা, জটিল প্ৰতিফলন আৰু জটিল দৃষ্টিভংগীৰ সঠিক পৰিসৰ আৰু ক্ষেত্ৰ আৰু দৃষ্টিভংগীত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ আমন্ত্ৰণ জনাব পাৰোঁনে? আমি মানৱ ইতিহাসৰ এক জটিল সময়ত জীয়াই আছোঁ আৰু মানুহৰ নিজৰ সৈতে, ইজনে সিজনৰ সৈতে, আৰু অমানৱীয় পৃথিৱীৰ সৈতে আমি অনুভৱ কৰি থকা গভীৰ আৰু পৰিণামমূলক পৰিৱৰ্তনবোৰ আমাৰ বৃজি পোৱা, স্পষ্টকৈ কোৱা আৰু প্ৰকাশ কৰাৰ সামৰ্থ্যৰ প্ৰায় বাহিৰত। আমি ২৪ ঘণ্টাৰ বাতৰি চক্ৰত বাস কৰা নাই, আমি সময়ৰ কাষত বাস কৰি আছোঁ। বাতৰিকাকত আৰু মাধ্যম সম্পূৰ্ণৰূপে অসজ্জিত আৰু আমি তাৰ সৈতে মোকাবিলা কৰিবলৈ অক্ষম। ভাষাটো ক'ত আছে, কি পদক্ষেপত আছে আৰু আমি অনুভৱ কৰি থকা গভীৰ পৰিৱৰ্তনবোৰ বৃজিবলৈ কি কি ছবি আছে? আৰু আমি এতিয়া আমাৰ জীৱনৰ বিষয়বস্তু কেনেকৈ প্ৰতিবেদন হিচাপে নহয় কিন্তু অভিজ্ঞতা হিচাপে প্ৰকাশ কৰিব পাৰোঁ?

থিয়েটাৰ হৈছে অভিজ্ঞতাৰ কলা।

বিশাল সংবাদ মাধ্যমৰ প্ৰচাৰ, নকল অভিজ্ঞতা, ভয়ংকৰ ভৱিষ্যদ্বাণীৰ দ্বাৰা অভিভূত পৃথিৱীখনত আমি কেনেকৈ সংখ্যাৰ অন্তহীন পুনৰাবৃত্তিৰ বাহিৰত এটা জীৱনৰ পৰিত্ৰতা আৰু অসীমতা, একক পৰিস্থিতিতন্ত্ৰ, বন্ধুত্ব বা এক অদ্ভুত আকাশত পোহৰৰ মান অনুভৱ কৰিব পাৰোঁ? দুবছৰৰ ক'ভিড-১৯ত মানুহৰ চেষ্টা কমি গৈছে, মানুহৰ জীৱন সংকুচিত কৰিছে, সংযোগ ভাঙি গৈছে, আৰু আমাক মানুহৰ বাসস্থানৰ এক অদ্ভুত গ্ৰাউণ্ড জিৰোত ৰাখিছে।

এই বছৰবোৰত কি বীজ ৰোপণ আৰু পুনৰ ৰোপণ কৰিব লাগিব, আৰু অত্যধিক গজা, আক্ৰমণকাৰী প্ৰজাতিবোৰ কি কি যিবোৰ সম্পূৰ্ণৰূপে আৰু শেষত আঁতৰ কৰিব লাগিব? বহুতো মানুহ কাষত আছে। ইমান বোৰ হিংসা জ্বলি উঠিছে, অযৌক্তিকভাৱে বা অপ্ৰত্যাশিতভাৱে। বহুতো

প্ৰতিষ্ঠিত প্ৰণালী চলিত নিষ্ঠুৰতাৰ গাঁথনি হিচাপে প্ৰকাশ পাইছে।

আমাৰ স্মৰণৰ অনুষ্ঠানবোৰ ক'ত আছে? আমি কি মনত ৰাখিব লাগিব? কি কি ৰীতি-নীতি যিয়ে আমাক শেষত পুনৰ কল্পনা কৰিবলৈ আৰু আমি আগতে কেতিয়াও গ্ৰহণ নকৰা পদক্ষেপবোৰৰ অনুশীলন আৰম্ভ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে?

মহাকাব্যিক দৃষ্টি, উদ্দেশ্য, পুনৰুদ্ধাৰ, মেৰামতি আৰু যত্নৰ থিয়েটাৰক নতুন ৰীতি-নীতিৰ প্ৰয়োজন। আমাক মনোৰঞ্জন দিয়াৰ প্ৰয়োজন নাই। আমি একত্ৰিত হ'ব লাগিব। আমি স্থান ভাগ-বাটোৱাৰা কৰিব লাগিব, আৰু আমি ভাগ-বাটোৱাৰা কৰা ঠাই ৰক্ষা কৰিব লাগিব। আমাক গভীৰ শ্ৰৱণ আৰু সমতাৰ সুৰক্ষিত স্থানৰ প্ৰয়োজন।

থিয়েটাৰ হৈছে মানুহ, দেৱতা, উদ্ভিদ, জীৱ-জন্তু, বৰষুণৰ টোপাল, চকুপানী আৰু পুনৰুত্থানৰ মাজত সমতাৰ স্থাপনৰ সৃষ্টি।

ফুল অলংকাৰ সূত্ৰত, বুদ্ধই মানৱ জীৱনত দহ প্ৰকাৰৰ ধৈৰ্যৰ তালিকা প্ৰস্তুত কৰিছে। আটাইতকৈ শক্তিশালীসকলৰ মাজৰ এটাক পেচেন্স ইন পাৰ্চিভিং অল এজ মিৰাজচ বুলি কোৱা হয়। থিয়েটাৰে সদায়ে এই পৃথিৱীৰ জীৱনক মৰীচিকাৰ দৰে উপস্থাপন কৰি আহিছে, যাৰ ফলত আমি মানুহৰ ভ্ৰম, অন্ধত্ব আৰু মুক্তিদায়ক স্পষ্টতা আৰু বলৰ সৈতে অস্বীকাৰ কৰিব পাৰোঁ।

আমি কি চাই আছোঁ আৰু আমি ইয়াক কেনেদৰে চাই আছোঁ তাৰ বিষয়ে আমি ইমান নিশ্চিত যে আমি বৈকল্পিক বাস্তৱতা, নতুন সম্ভাৱনা, বিভিন্ন দৃষ্টিভংগী, অদৃশ্য সম্পৰ্ক আৰু কালজয়ী সম্পৰ্কবোৰ চাবলৈ আৰু অনুভৱ কৰিবলৈ অক্ষম।

এয়া হৈছে আমাৰ মন, আমাৰ ইন্দ্ৰিয়, আমাৰ কল্পনা, আমাৰ ইতিহাস আৰু আমাৰ ভৱিষ্যতৰ গভীৰ সতেজতাৰ সময়। এই কামটো অকলে কাম কৰা বিচ্ছিন্ন লোকসকলৰ দ্বাৰা কৰিব নোৱাৰি। এইটো কাম যিটো আমি একেলগে কৰিব লাগিব। একেলগে এই কামটো কৰিবলৈ থিয়েটাৰে সকলোকে আমন্ত্ৰণ কৰে।

আপোনাৰ কামৰ বাবে আপোনাক গভীৰভাৱে ধন্যবাদ।

Translated in Assamese by:

Bornali S Deka and Jugesh Kalita